

Ma este lejárt a Viasat 3 nevű csatornán Magyarország *Ide Süss!* című nagy cukrászversenye **Mihály Ágnes**
sel a fedélzeten, aki az Ágnescake-el már régóta kóstolgatásban tartja a várost.

Ágnes a döntőben lesütötte ellenfeleit, így ő lett **az ország legjobb amatőr cukrásza**. Vele beszélgettünk arról, hogyan kezdett el sütögetni, hogyan került Székelyudvarhelyre és hogyan született az Ágnescake. Közben olyanokat mondott a tökéletes macaronról, hogy puha mennyország, elárulta, hogyan nevezett be a versenybe, és mi volt a legnagyobb félelme.

Mi szerettél volna lenni kiskorodban, és minek tanultál?

Énekesnő akartam lenni, az egész család zenész. Egyébként azt hiszem, hogy egy kicsit jó hangom van, de nem foglalkoztak vele, mert nem is mutattam, hogy érdekelt volna a zene. Csak az énekesnők mindig olyan szépek voltak, szép lapos volt a hasuk, szép ruhákban jártak, hát énekesnő akartam lenni.

Aztán a középiskolás éveimben jó tanuló voltam, folyton szín tízes, megdicsértek mindenhol, ott

voltam az osztály elsői között, mégis azt éreztem, hogy nem értek semmihez. **Nem tudtam mondani egy dolgot, amit ha hazamegyek, szívesen csinálok, csak tanultam.** Azon kívül, hogy én voltam a göndör hajú csaj, olyan átlagosnak éreztem magam.

Azért mentem el Kolozsvárra, bölcsészkarra, mert úgy voltam vele, hogy tudok magyarul és angolul, akkor a magyar-angol szak jó lesz nekem. Ott sem tudtam, hogy inkább nyelvészet, vagy irodalom, pedig mindkettőből jó voltam.

Jött a mesteri és hatalmas munkát fektettem a disszertációmba, ami a médiában történő manipulációról szólt, ezen belül a nyelvi manipulációnak egy nagyon apró részéről. Egy nagyon részletes, százötven oldalas munka lett, ez valamikor ki lesz adva segédanyagként gyerekeknek. **Kaptam rá egy nagy tízest, s akkor mi van?** Éreztem, hogy nem tudom elképzelni, hogy arról szól az életem, hogy én laptop előtt ülve kutatok. Nem éreztem magaménak.

Így figyelt be az életedbe a sütögetés?

Sütni már másodévesen elkezdtem. Igazából, **mert elég duci fiatal voltam**. Fogtam egy-egy receptet, ezek ilyen nagyon egészséges, teljes kiőrlésű dolgok voltak, amiket megehettem lelkiismeret furdalás nélkül. Egy kicsi kolozsvári egyetemista lakás gázos sütőjében készítettem a barátok szülinapjára egy-egy tortát, amik jól sikerültek.

Mivel volt egy angol diplomám, jött egy gondolat egyetem után, hogy egy évre menjek ki Skóciába. Ott vendéglátásban dolgoztam, egy ügynökségen keresztül kerültem oda, de ha épp egy call centeres vagy óvónői állás kerül, akkor oda megyek. Ezt dobta a gép. Glasgowban több ezer kis étterem meg bisztró van, oda mindig keresnek embereket.

Itt kezdtem el azt érezni, hiába hogy nem a konyhán voltam, nem fáraszt le annyira napi 16 órát dolgozni, mint 5 órát ülni és kutatni a számítógép előtt. Én szeretem tudni, hogy a munkám el van végezve. Egyetemen bármit csináltam, sosem tudtam, hol tartok. A sütés az egy olyan dolog, és ilyen volt a pincérség is, hogy **tudtam, én mára befejeztem, van látszata**, lett egy végtermék.

